

Oslo, 26. november 1940.

Den indre front holder.

N.S. gjorde i oktober Norges Bondelag et tilbud om samarbeide, Bondelaget skulle erklære sin lojalitet, si seg enig i N.S.-programmets landbrukspost osv. Forslaget blev behandlet av Bondelagets representantskap, og blev den 16. november forkastet med 108 mot 35 stemmer.

N.S. har gjort lignende tilnærmelser til en rekke andre organisasjoner, men har overalt fått avslag, det gjelder bl.a. Norges Fiskerlag, Legeforeningen, Tannlægeforeningen, Sykepleierskene forbund, Norsk Presseforbund.

Det er tydelig at tilsiget av nye medlemmer til N.S. også holder på å stanse opp. Folk som har forbindelser med ledende kretser i bevegelsen kan fortelle om en meget nedtrykt stemning. Etter den første bølge av overløpere og folk som var ute for å mele sin egen kake, støter N.S. bare på motstand.

Finansministerens sønn.

Per Sandberg, sønn av kst. Sandberg i Finansdepartementet, eier annonsebyrået "Herolden". Dette firma var i sommer insolvent, og det var begjært konkurs. Det blev da reddet ved tyrskernes inn-skriden, hovedkreditoren blev truet til å ta konkursbegjæringen tilbake. Nå er firmaets økonomiske sorger slokt, for finansministerens sønn har fått monopol på formidling av alle statens annonser, det vil gi en provisjonsinntekt årlig av 2-300.000 kroner. Dette kalles å gjøre slutt på korruptionen.

De nye menn i Kringkastingen,

blir lønnet godt. "Riksfullmekting" Christie, en uduelig sakfører uten kvalifikasjoner for stillingen, har 25.000 kr. i gasje + kr. 6.500 i representasjon. Den like uduelige "direktør" Tønder har fått kr. 18.000, det samme har den nybakte N.S.-mann Gythfeldt. Mehle og Sylou-Hakenkreutz har kr. 15.000 hver, tidligere topplønn i institusjonen (adm. direktør). "Onkel Einar" (Schibbye) hadde før en grunnlønn av kr. 6.500, han har nå fått 10.000, et pent honorar for foredraget hvor han meddelte at han var gått inn i N.S. Til dette kommer at herrene på institusjonens regning har kjøpt nye biler for kr. 50.000.

Det vil da ikke forbause at der også er gjort vesentlige innskrenninger i revisjonsordninga.

Vinmonopolet

stengte nylig. Da kom det beskjed fra kst. Meidell om at de konstituerte måtte få kjøpt varer allikevel, de skulde jo representer. Ordningen kom i stand, og der innløp store ordrer, å effektuere før den nye prisstigning.

Fritt Folk

har fått en nye medarbeider i sine spalter. Han heter Lydersen. Før navneforandringen het han Langbach, var kasserer i Sørtrøndelag og underslo noen hundre tusen kroner.

Larvik

hadde en av sine store dager da kst. Lunde skulle holde foredrag der forleden. I lokalet "Munken" var ingen andre enn N.S.s egne folk møtt frem, men utenfor sang 3-4000 mennesker Kongesangen. Lunde ville så tale i fri luft, men folkemassen marsjerte straks bort til en annen plass, der det ble holdt tale for Kongen og sunget igjen. Politiet arresterte noen, men folk forlangte dem frigitt, og det skjedde. Senere gjorde man klappjakt på hirden som løp for livet gjennem byens gater.

Nord på Fornebu.

En norsk arbeider ble skutt ned av en tysk offiser på Fornebu flyveplass 7. nov. Noen arbeidere hadde holdt avskjedslag, var blitt noe påseilt og kom i klammeri. Ved porten blev en av dem Leif Andersen, anholdt av vakthavende offiser som førte ham avsted med revolver i ryggen, ved siden gikk vakten med geværene over skulderen. Da Andersen et øyeblikk snudde sig mot offiseren for å protestere, smalt skuddet, Andersen falt overende og blev liggende i ti minutter uten at noget ble føretatt for å hjelpe ham.

Utplyndring av Norge.

Vi blir daglig tutet ørene fulle om hvor velsignelsesrikt det er og skal bli at tyskerne tar hånd om Norges næringsliv. Hittil har vi sett hvordan en hærstyrke på ca. 300 000 mann spiser op våre knappe beholdninger og hvordan våre lager av mat og av gods klær går til Tyskland. Nordmenn kommer hjem derfra og forteller at en nå der nede kan få kjøpt kløvermerket smør, "Sol"-egg osv., delvis lansert som "Liebesgaben aus Norwegen", delvis under slagordet "Støtt det norske landbruk".

Kaffe, pepper o.a. kolonialvarer er i det siste gått samme vei, likeså olje. Videre er det tatt ut 10 000 tonn klippfisk, og mer skal det bli - det snakkes om 10.000 tonn til i løpet av vinteren og våren, slik at selv våre fiskebeholdninger trues. All norsk sildeolje - vår fettreserve - er beslaglagt, salg til norske kan kun skje etter spesiell tillatelse fra tyske myndigheter. Forleden blev det rekvert 50 000 kg. sjokolade, og 150 000 par skaftestøvler er bestilt, der går vår lille lærreserve. En strammere rasjonering her hjemme er på trappene. Samtidig arbeides det med planer om å sende store kontingenter av tyske kvinner og barn hit op på fetekur, mange er alt kommet.

Hvad angår fremtiden, så har høie tyske embedsmenn og eksperter i fremskutt stilling overfor norske kolleger og industrifolk gitt utvetydig uttrykk for å at levestandarden skal senkes i Norge når det bli innlemmet i & "det nye Europa". På den annen side skal nivået heves i Tyskland. Linjen er klar nok, vi skal leveres råstoffer og jordbruksprodukter, vår levestandard skal reduseres til et kolonifolks. Våre malmer og kiser skal foredles i Tyskland, vår fisk like så, derimot blir det meget arbeid for norske steinhuggere når det skal leveres granitt til triumfbryggene i det nye Tyskland. Der nede skal industri, handel osv. konsentreres. Det er den nye storhetstid N.S. vil føre oss inn i.

Prinsippene kommer klart til uttrykk i to artikler i det tyske tidskrift "Hansa" for 12. oktober d.å. I den første heter det: "Stater og småland som bare kunne bestå i spiller mellom de politiske motsetninger (her tales det om Harald Hårfagres og Hellig-Olavs Norge) vil føie sig inn i den nye ordning under utfolgelse av sine egne krefter. Til disse stater hører også Norge, der som bekjent allerede en gang i "Hansatiden" har vært forbundet med Tyskland ved en felles ordning som sikret landet velstand og rikdom."

I den annen artikkelen, av Gauwirtschaftsberater Carlo Otte i Oslo heter det bl.a.: "Efterat de oversjøiske tilførsler som hittil hadde muliggjort den høie levestandard i Norge fallt bort, blev det norske næringsliv nødt til å falle tilbake på sine egne, delvis rikelige forsyninger. For Tyskland medførte dette at landets forsyninger med de viktigste råstoffer kunde bli vesentlig bedret." Når det gjelder industrien, taler Otte om utbygning av vannkraft og eksport av kraft til Tyskland, det ville bety basis for blomstrende tyske industrier og sysselsettelse for tusener der, mens bare en håndfull teknikere og reparatører vilde få arbeide i Norge ved de utbygde kraftverker. Efter å ha fremhevnet betydningen ~~av~~ av å øke arbeidsydelsen og sette ned lønningene", skildrer forfatteren tilpassingen av nivået her etter Mellemeuropas og konkluderer: "Saledes vil en dag, med senkning av priser, reallønn og dermed av levestandarden forutsetningen være skapt for innlemmelse av det norske næringsliv i det europeiske økonomirum". Det er hyggelig fremtidsutsikter.

Og det er interessant å være vidne til at til gjennemførelsen av dette program får tyskerne den med beredvillige hjelp av N.S., som likevel ikke undser sig for å forkynne at de skal føre landet frem til en ny storhetstid. Hittil har de klart å stanse realiseringen av den store nasjonale plan om jernverket, den passet nemlig ikke tyskerne og den tyske jern- og stålindustri.

Vi er sannhet underveis - men ikke til noen ny storhetstid.